

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 358/06-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. P., V., Mgr. R. M., V. a Mgr. Z. M., V., zastúpených advokátom JUDr. J. H., B., v ktorej namietali porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní sp. zn. 4 C 27/04 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006, ako aj uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. D 524/84-76 zo 4. februára 2005 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. P., Mgr. R. M. a Mgr. Z. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2006 doručená sťažnosť E. P. (ďalej aj „sťažovateľka v 1. rade“), V., Mgr. R. M. (ďalej aj „sťažovateľka v 2. rade“), V. a Mgr. Z. M. (ďalej aj „sťažovateľka v 3. rade“ alebo

„sťažovateľky“), V., zastúpených advokátom JUDr. J. H., B., v ktorej namietali porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 4 C 27/04 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006, ako aj uznesením okresného súdu č. k. D 524/84-76 zo 4. februára 2005 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005.

Sťažovateľky vo svojej sťažnosti uviedli, že Štátne notárstvo vo Veľkom Krtíši vydalo 12. októbra 1984 v konaní sp. zn. D 524/84 rozhodnutie v dedičskej veci po poručiteľovi P. V., ktorým bola schválená dedičská dohoda uzavretá medzi dedičkami A. V. a T. K., podľa ktorej dedička A. V. nadobudla všetky poľnohospodárske nehnuteľnosti uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, ktoré tvorili predmet dedičstva za podmienky, že v prípade obdržania výnosu z tejto pôdy vyplatí T. K. do 15 dní od obdržania výnosu peňažnú sumu vo výške 10 000 Sk. V prípade obdržania odchýlného výnosu je povinná jej v uvedenej lehote vyplatíť $\frac{1}{2}$ -icu. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a stalo sa titulom pre zápis vo vtedajšej evidencii nehnuteľností.

V dedičskom konaní po poručiteľke A. V. osvedčením o dedičstve sp. zn. 3 D 210/94, Dnot 578/95 z 15. augusta 1996 JUDr. P. T., notára so sídlom vo V. uvedené nehnuteľnosti nadobudli v rovnakom pomere sťažovateľka v 1. rade a Z. M. ako právna predchodkyňa sťažovateľiek v 2. a 3. rade.

Okresný súd vydal opravné rozhodnutie o dedičstve sp. zn. D 524/84 z 26. marca 1993 v dedičskej veci po poručiteľovi P. V. s tým, že v pôvodnom rozhodnutí opravil písársku chybu pri uvedení podielu dedičky A. V., a to konkrétne pri poľnohospodárskej pôde v užívaní Štátneho majetku V., kat. úz. V., zapísaná vo vl. č. 212 ako parc. č. 691/1, 710, 829/3 a 928/4 pod B1, pričom uvedený podiel $\frac{1}{4}$ -inu opravil na $\frac{1}{2}$ -icu. Toto opravné

uznesenie prvostupňového súdu bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 13 Cod 73/03 z 28. októbra 2003 zrušené.

Okresný súd uznesením sp. zn. D 524/84 zo 4. februára 2005 podľa ustanovenia § 164 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) opravil rozhodnutie č. k. D 524/84-13 z 12. novembra 1984 bývalého Štátneho notárstva vo Veľkom Krtíši tak, že z výrokovej časti tohto rozhodnutia sa vypúšťa tá časť, ktorá uvádza pozemnoknižné vložky č. 210, 211 a 212 kat. úz. V. Krajský súd uznesením sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005 uvedené uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

V konaní, ktoré bolo vedené okresným súdom pod sp. zn. 4 C 27/04, súd rozsudkom z 28. júla 2005 určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi sťažovateľkou v 1. rade ako predávajúcou a S. B. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli poľnohospodárske nehnuteľnosti, ktoré boli vypustené z výrokovej časti rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva vo Veľkom Krtíši sp. zn. D 524/84 z 12. novembra 1984, je neplatná a tým istým rozsudkom okresný súd určil, že kúpna zmluva z 11. júla 2000 uzavretá medzi právnou predchodkyňou sťažovateľiek v 2. a 3. rade Z. M. a S. B. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli poľnohospodárske nehnuteľnosti, ktoré boli vypustené z výrokovej časti rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva vo Veľkom Krtíši sp. zn. D 524/84 z 12. novembra 1984, je neplatná. Uvedený rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom krajského súdu sp. zn. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006. Z odôvodnenia oboch uvedených rozsudkov podľa názoru sťažovateľiek vyplýva, že súdy oboch stupňov navrhovateľke T. K. vyhovelí z toho dôvodu, že uvedeným opravným dedičským rozhodnutím sp. zn. D 524/84 zo 4. februára 2005, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom, boli vypustené pk. vložky č. 210, 211 a 212 v kat. úz. V. z uznesenia o dedičstve z 12. novembra 1984 po poručiťovi P. V., a preto sťažovateľka v 1. rade a právna predchodkyňa sťažovateľiek v 2. a 3. rade predali S. nehnuteľnosti, ktoré neboli v ich vlastníctve.

Sťažovateľky podali 31. mája 2005 podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorým sa domáhali, aby generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podal proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005 mimoriadne dovolanie. Sťažovateľky podali tiež 28. apríla 2006 podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorým sa domáhali, aby generálny prokurátor podal mimoriadne dovolanie proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 12 C 300/05 z 12. januára 2006. Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici (ďalej len „krajská prokuratúra“) listom sp. zn. Kc 2065/06 zo 17. júla 2006 sťažovateľkám oznámila, že dôvody na podanie mimoriadneho opravného prostriedku nezistila a stotožňuje sa so závermi súdov v doterajšom konaní.

Sťažovateľky nesúhlasia s právnym názorom krajskej prokuratúry a domnievajú sa, že postupom súdov v doterajšom konaní došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý súdny proces, pretože súdy sa neriadili ustanovením § 159 ods. 2 OSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány, ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Podľa ustanovenia § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. V zmysle ustanovenia § 164 prvá veta OSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

Podľa názoru sťažovateľiek rozhodnutie bývalého Štátneho notárstva vo Veľkom Krtíši sp. zn. D 524/84 z 12. novembra 1984 je záväzným a právoplatným rozhodnutím, ktoré nie je možné meniť ďalším rozhodnutím, a preto nejestvuje žiadny právny podklad na to, aby sa opravným uznesením vypustila konštitutívna výroková časť rozhodnutia v celom rozsahu, pretože sa tým zasahuje do práv účastníkov konania a opätovne sa rozhoduje o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo. Opravným uznesením nemôže dôjsť k zmene výroku rozhodnutia tak, že by tu nastal dôsledok v meritórnom rozhodnutí.

Nesprávna aplikácia ustanovení § 159 ods. 2 a 3, § 164 prvá veta OSP bola podľa názoru sťažovateľiek jediným dôvodom ich neúspechu v konaní sp. zn. 4 C 27/04 o určenie

neplatnosti kúpnych zmlúv, pretože doterajšie rozhodnutia súdov sú v rozpore s osvedčením o dedičstve po A. V. sp. zn. D 210/94, D not 578/95 z 15. augusta 1996.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľky v návrhu výroku rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiadajú, aby ústavný súd vyslovil porušenie ich základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 4 C 27/04 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006, ako aj uznesením okresného súdu č. k. D 524/84-76 zo 4. februára 2005 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005, ako aj zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005 a rozsudok krajského súdu sp. zn. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006. Sťažovateľky zároveň žiadajú o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľiek predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa ustanovenia § 243g OSP mimoriadne dovolanie podáva generálny prokurátor na dovolacom súde do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia súdu za predpokladu splnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 243e a § 243F OSP. Ústavný súd zistil (úradný záznam zo 14. septembra 2006), že rozsudok krajského súdu č. k. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006 nadobudol právoplatnosť 23. februára 2006, čím bolo konanie vedené okresným súdom sp. zn. 4 C 27/04 právoplatne skončené. Ústavný súd ďalej zistil (úradný záznam z 13. novembra 2006), že uznesenie krajského súdu č. k. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005 nadobudlo právoplatnosť 21. marca 2005.

V konkrétnych okolnostiach predmetnej veci bolo sťažnosť ústavnému súde potrebné podať v lehote dvoch mesiacov od dátumu právoplatnosti rozsudku krajského súdu sp. zn. 12 Co 300/05 z 12. januára 2006, čím bolo konanie okresného súdu sp. zn. 4 C 27/04 právoplatne skončené a dátumu právoplatnosti uznesenia krajského súdu sp. zn. 13 Cod 18/05 z 3. marca 2005. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Táto lehota stanovená zákonom o ústavnom súde je objektívnou lehotou, čo znamená, že zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť“ (napr. rozh. sp. zn. III. ÚS 298/06). Sťažnosť sťažovateľiek bola podaná na poštovú prepravu 7. augusta 2006, teda od právoplatného vybavenia veci uplynulo nepochybne dlhšie časové obdobie ako zákonná dvojmesačná lehota, preto ústavný súd odmietol ich sťažnosť ako podanú oneskorene (napr. rozh. sp. zn. III. ÚS 310/04, III. ÚS 312/05, III. ÚS 221/06).

Ústavný súd zároveň v tejto súvislosti poznamenáva, že v danom prípade nie je relevantná ani argumentácia sťažovateľiek uvedená v sťažnosti, v ktorej uviedli, že *„K zachovaniu lehoty na podanie ústavnej sťažnosti poukazujeme na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (prípady Zvolenský a Zvolenská c/a Česká republika – rozhodnutie zo dňa 12. 11. 2002, týkajúce sa sťažnosti č. 46129/99). Tým, že sme sa*

sťažovatelia rozhodli uplatniť mimoriadny opravný prostriedok sme iba využili možnosť, ktorú nám ponúka vnútroštátne právo a táto skutočnosť nás nemôže poškodiť. K možnosti súbežného podania mimoriadneho opravného prostriedku a ústavnej sťažnosti ESpLP konštatoval, že by sa jednalo o riskantný postup, ktorý nemá oporu v zákone a neponúka adekvátne riešenie zlučiteľné s požiadavkami právnej istoty“.

V zmysle ustanovenia § 36 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 142 a § 151 ods. 1 OSP ústavný súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2006